

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Vojtěcha Šimíčka (soudce zpravodaj), soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobce: **JUDr. T. T.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové, za účasti osob zúčastněných na řízení: **I. K. M.**, **II. Ing. P. M.**, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 4. 2024, čj. KUKHK18166/ZP/2024-3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 22. 11. 2024, čj. 30 A 48/2024-63,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení **n e m a j í** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Městský úřad Trutnov, odbor životního prostředí (*městský úřad*) vydal ve smyslu § 8 odst. 1 písm. c) zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (*vodní zákon*), povolení k nakládání s vodami. Tímto rozhodnutím povolil vypouštění odpadních vod do vod podzemních z čistírny odpadních vod – Domovní čistírna odpadních vod ČOV EKO SRB BIO I. Bazénplast Bělá – na pozemku parc. č. X v katastrálním území Ú. a zároveň stanovil podmínky pro jejich vypouštění.

[2] Proti rozhodnutí městského úřadu podal žalobce odvolání, které žalovaný zamítl pro nepřipustnost ve smyslu § 92 odst. 1 správního řádu.

[3] Rozhodnutí žalovaného napadl žalobce žalobou u Krajského soudu v Hradci Králové. Protože se řízení před žalovaným týkalo pouze otázky, zda byl žalobce opomenutým účastníkem v řízení před městským úřadem, zabýval se krajský soud pouze

námítkou co do jeho účastenství. Krajský soud dovodil, že rozhodnutím městského úřadu nemohla být přímo dotčena žádná práva žalobce ve smyslu § 27 odst. 2 správního řádu, a proto žalobu zamítl.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[4] Žalobce (*stěžovatel*) podal kasační stížnost proti rozsudku krajského soudu z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d), tedy pro nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky, pro vady řízení spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech nebo je s nimi v rozporu, a pro nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku.

[5] Stěžovatel namítá nesprávnou aplikaci § 115 odst. 1 vodního zákona. Toto ustanovení prý totiž nedopadá pouze na řízení o umístění a povolení vodních děl, ale i na jiná vodoprávní řízení. Stěžovatel z něj dovozuje, že „stavbu vodního díla nelze povolit bez povolení k nakládání s vodami podle § 8 odst. 1 písm. c) vodního zákona, povolení k nakládání s vodami v daném případě pak nemůže být opakovaně vydáno bez řádně povolené a provedené stavby vodního díla,“ a proto je nezbytné nahlížet na řízení o nakládání s vodami podle cit. § 8 odst. 1 písm. c) jako na řízení týkající se vodního díla. S ohledem na výše uvedené nelze § 115 odst. 1 vodního zákona vykládat striktně ve vztahu k povolování záměru stavby vodního díla nebo vodohospodářských úprav, nýbrž extenzivně.

[6] Stěžovatel tvrdí, že extenzivní výklad § 115 odst. 1 vodního zákona zamýšlel též zákonodárce, a proto odkaz na stavební zákon zakotvil právě v prvním odstavci § 115. V opačném případě by toto pravidlo umístil mezi specifické odchylky od obecného pravidla institutu účastenství. Stěžovatel se proto domnívá, že je opomenutým účastníkem řízení ve smyslu § 28 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 115 odst. 1 a § 94k písm. e) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (*stavební zákon*).

[7] Žalovaný ke kasační stížnosti uvádí, že v řízení nebyla zjištěna žádná práva stěžovatele, která by mohla být rozhodnutím o povolení nakládání s vodami dotčena. Stěžovatel tak nebyl účastníkem řízení před městským úřadem ve smyslu § 27 odst. 2 správního řádu. Žalovaný je rovněž přesvědčen, že ani rozsudkem krajského soudu nebyl stěžovatel zkrácen na svých právech, a proto navrhuje kasační stížnost zamítnout.

[8] Osoby zúčastněné na řízení se ke kasační stížnosti nevyjádřily.

III. Posouzení věci NSS

[9] NSS se nejprve zabýval tvrzenou nepřezkoumatelností rozsudku krajského soudu. Podle judikatury NSS se za nepřezkoumatelné rozhodnutí považuje až takové rozhodnutí, z něhož není zřejmé, jaké skutečnosti považuje soud za rozhodné, popř. na jakých úvahách soud své rozhodnutí založil. Nepřezkoumatelností pro nesrozumitelnost pak trpí takové rozhodnutí, které postrádá základní náležitosti nebo z něhož není seznatelné, zda soud žalobu zamítl, nebo o ní odmítl rozhodnout.

[10] Z nyní posuzovaného rozsudku je však dostatečně zřejmé, o jaké věci krajský soud rozhodoval a jakými úvahami se řídil. Krajský soud jasně a srozumitelně uvedl, z jakých skutečností při hodnocení žalobních bodů vycházel, a s odkazem na právní úpravu náležitě odůvodnil, jaké okolnosti jej vedly k závěru, že stěžovatel nesplňuje podmínky účastenství

pokračování

ve smyslu § 27 odst. 2 správního řádu. Z rozsudku je rovněž patrné, proč nepřisvědčil argumentaci stěžovatele, který své postavení účastníka správního řízení dovozuje z § 115 odst. 1 vodního zákona. Námitka nepřezkoumatelnosti rozsudku je navíc ze strany stěžovatele pouze obecná, neboť stěžovatel neuvádí žádné konkrétní skutečnosti, pro které shledává napadený rozsudek nepřezkoumatelným, tzn. co v něm skutečně postrádá.

[11] Lze tak učinit dílčí závěr, že napadený rozsudek krajského soudu je přezkoumatelný, a proto NSS přistoupil k jeho věcnému přezkumu.

[12] NSS se zabýval stěžejní kasační námitkou, a to, zda krajský soud pochybil při výkladu účastenství podle vodního zákona. Stěžovatel své postavení účastníka v řízení o povolení k vypouštění odpadních vod do vod podzemních ve smyslu § 8 odst. 1 písm. c) vodního zákona dovozuje z § 115 odst. 1 téhož zákona. Podle stěžovatele nelze řízení podle § 8 odst. 1 písm. c) vodního zákona vykládat samostatně, neboť je silně provázáno s řízením o povolení vodního díla, a proto by se i na nyní posuzovanou věc měl aplikovat § 115 odst. 1 vodního zákona, a tedy i speciální úprava účastenství ve smyslu § 94k písm. e) stavebního zákona, podle kterého je účastníkem též osoba, *„jejíž vlastnické právo nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být společným povolením přímo dotčeno.“*

[13] Z § 115 odst. 1 vodního zákona se podává, že pokud zákon *„nestanoví jinak, postupují vodoprávní úřady při řízení o věcech upravených vodním zákonem podle stavebního zákona, jde-li o rozhodování týkající se vodních děl a vodohospodářských úprav.“* Z jazykového výkladu daného ustanovení tak zjevně vyplývá, že stavební zákon, a tedy i zmiňovaný § 94k písm. e) stavebního zákona, se použije tehdy, když se vodoprávní řízení týká vodního díla nebo vodohospodářských úprav. Přestože jazykový výklad představuje pouze prvotní přiblížení se k aplikaci právní normy (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 30. 9. 2009, sp. zn. III. ÚS 384/08), dotčené ustanovení vodního zákona je zcela jasné a jednoznačně odkazuje na řízení, která se týkají vodoprávních děl a vodohospodářských úprav.

[14] Vodní zákon institut účastenství zakotvuje v § 115, který však pouze doplňuje obecnou úpravu ve správním řádu. Podle § 115 odst. 3 vodního zákona jsou účastníkem řízení *„obce, v jejichž územním obvodu může dojít rozhodnutím vodoprávního úřadu k ovlivnění vodních poměrů nebo životního prostředí“*, a podle odst. 4 je v řízení týkající se vodního toku účastníkem též správce vodního toku. Podle odst. 5 téhož zákona je účastníkem řízení rovněž *„právníká osoba soukromého práva, jejímž předmětem činnosti je podle jejího zakladatelského právního jednání ochrana životního prostředí nebo veřejné zdraví.“* Touto úpravou vodního zákona je však pouze rozšířen okruh účastníků řízení ve vztahu k obecné úpravě uvedené v § 27 správního řádu.

[15] Samotné řízení o povolení k vypouštění odpadních vod do vod podzemních ve smyslu § 8 odst. 1 písm. c) vodního zákona však není řízením o povolení a umístění vodního díla, jak namítá stěžovatel. Okruh účastníků řízení se tak určuje podle § 27 správního řádu (viz např. rozsudky NSS ze dne 22. 3. 2024, čj. 5 As 44/2023-29 nebo ze dne 11. 12. 2024, čj. 7 As 81/2024-42). Proto krajský soud postupoval v souladu se zákonnou úpravou, když uvedl, že *„v případě vodoprávního řízení, které se týká pouze povolení k nakládání s vodami, nejde o rozhodování o povolení samotného vodního díla jako takového (domovní ČOV samozřejmě je vodním dílem ve smyslu ustanovení § 55 odst. 1 písm. c) vodního zákona), ani o povolení vodohospodářských úprav. V případě předmětného vodoprávního řízení proto nejde*

o společné územní a stavební řízení ve smyslu ustanovení § 94k písm. e) stavebního zákona, neboť to se vztahuje na řízení o povolení samotného zamýšleného záměru žadatelů spočívajícího ve stavbě (mimo jiné) předmětné domovní ČOV. Společné územní a stavební řízení v daném případě probíhá vedle vodoprávního řízení, resp. na něj navazuje, a jeho účastníkem žalobce bezpochyby je.“

[16] Krajský soud se zabýval i další otázkou, totiž zda stěžovatel nebyl účastníkem podle § 27 odst. 2 správního řádu. Tyto jeho úvahy však stěžovatel v kasační stížnosti nezpochybnil, a NSS proto jejich správnost nezkoumal.

IV. Závěr

[17] NSS konstatuje, že krajský soud žalobu stěžovatele zamítl zcela v souladu se zákonnou úpravou a ustálenou judikaturou. Proto NSS kasační stížnost zamítl jako nedůvodnou podle § 110 odst. 1 s. ř. s.

[18] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl v posuzované věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů nenáleží. Žalovanému, který byl ve věci úspěšný, žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

[19] Osoby zúčastněné na řízení mají právo na náhradu jen těch nákladů, které jim vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jim soud uložil. NSS však osobám zúčastněným na řízení žádnou takovou povinnost neuložil, proto nemají právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení ve smyslu § 60 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. února 2025

Vojtěch Šimíček
předseda senátu